

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบทางด้านราคา ซึ่งได้แก่ ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกหอมหัวใหญ่ เพื่อเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกหอมหัวใหญ่ภายหลังจากการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน ของเกษตรกรอำเภอแม่ว่าง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางการปรับตัวแก้ไขปัญหาในการปลูกหอมหัวใหญ่ของเกษตรกรอำเภอแม่ว่างจังหวัดเชียงใหม่

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกหอมหัวใหญ่ของเกษตรกรอำเภอแม่ว่างจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ในจังหวัดเชียงใหม่ คือ สหกรณ์ผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ แม่ว่างจำกัด อำเภอแม่ว่างจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ส่วนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ อาศัยหลักสถิติ ซึ่งได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาวิจัย ผลกระทบทางด้านราคาภายหลังจากการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน : กรณีศึกษาหอมหัวใหญ่พื้นที่เพาะปลูก จังหวัดเชียงใหม่ ปีการเพาะปลูก 2547/48 พบว่า ก่อนเปิดการค้าเสรีไทย-จีนเกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 15,885.73 บาท ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อกิโลกรัม 4.24 บาท มีต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อไร่ 9,278.34 บาท ต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัม 2.47 บาท มีต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อไร่ 6,607.39 บาท ต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อกิโลกรัม 1.76 บาท ภายหลังจากการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน เกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ในอำเภอแม่ว่าง มีต้นทุนการผลิตต่อไร่ 17,913.04 บาท ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อกิโลกรัม 2.96 บาท มีต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อไร่ 11,050.76 บาท ต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัม 1.73 บาท มีต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อไร่ 6,862.28 บาท ต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อกิโลกรัม 1.23 บาท

ด้านผลตอบแทนจากการปลูกหอมหัวใหญ่ของเกษตรกรอำเภอแม่ว่าง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการเพาะปลูก 2547/48 พบว่า ก่อนเปิดการค้าเสรีไทย-จีน เกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่

มีผลผลิตหอมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไร่ 3,749.27 กิโลกรัม มีราคาขายเฉลี่ยต่อกิโลกรัม 7.80 บาท มีรายได้จากการจำหน่ายหอมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไร่ 29,244.33 บาท มีค่าใช้จ่ายในการขายเฉลี่ยต่อไร่ 123.73 บาท มีกำไรสุทธิจากการปลูกหอมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไร่ 13,234.87 บาท กำไรสุทธิจากการปลูกหอมหัวใหญ่ต่อกิโลกรัม 3.53 บาท ภายหลังจากการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน เกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ในอำเภอแม่วาง มีผลผลิตหอมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไร่ 5,374.54 กิโลกรัม

มีราคาขายเฉลี่ยต่อกิโลกรัม 3.58 บาท มีรายได้จากการจำหน่ายหอมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไร่ 19,240.86 บาท มีค่าใช้จ่ายในการขายเฉลี่ยต่อไร่ 544.00 บาท มีกำไรสุทธิจากการปลูกหอมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไร่ 783.82 บาท กำไรสุทธิจากการปลูกหอมหัวใหญ่ต่อกิโลกรัม 0.15 บาท

จากผลการทดสอบข้อสมมุติฐาน พบว่า ภายหลังจากการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน เกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ในอำเภอแม่วางมีต้นทุนผันแปรจากการปลูกหอมหัวใหญ่แตกต่างจากก่อนการเปิดการค้าเสรีไทย-จีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ภายหลังจากการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน เกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ในอำเภอแม่วางมีต้นทุนคงที่จากการปลูกหอมหัวใหญ่ไม่แตกต่างจากก่อนการเปิดการค้าเสรีไทย-จีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภายหลังจากการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน เกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ในอำเภอแม่วางมีต้นทุนการผลิตทั้งหมดจากการปลูกหอมหัวใหญ่ไม่แตกต่างจากก่อนการเปิดการค้าเสรีไทย-จีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ภายหลังจากการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน เกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ในอำเภอแม่วางมีรายได้จากการปลูกหอมหัวใหญ่แตกต่างจากก่อนการเปิดการค้าเสรีไทย-จีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ภายหลังจากการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน เกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ในอำเภอแม่วางมีกำไรจากการปลูกหอมหัวใหญ่ไม่แตกต่างจากก่อนการเปิดการค้าเสรีไทย-จีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาวิจัย ปัญหาจากการปลูกหอมหัวใหญ่ของเกษตรกรในอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ที่พบได้แก่ ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง ปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ ปัญหาผลผลิตล้นตลาดจากการเข้ามาของหอมหัวใหญ่จีนภายหลังการเปิดการค้าเสรีไทย-จีน ปัญหาขาดแคลนแรงงาน และปัญหาขาดแคลนเงินทุน ซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหาลำดับนี้คือ หน่วยงานราชการ ซึ่งได้แก่ กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สหกรณ์ผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ และชุมนุมผู้ปลูกหอมหัวใหญ่แห่งประเทศไทย ควรให้ความสนใจในการตลาดมากยิ่งขึ้น โดยการหาตลาดรองรับผลผลิตที่ออกมาของหอมหัวใหญ่ไทย มีการนำระบบการประกันราคารามาใช้ และการจัดหาแหล่งเงินทุนให้แก่เกษตรกรรวมทั้งการตรวจสอบจับกุมและทำลายแหล่งลักลอบนำเข้าเมล็ดพันธุ์นอกระบบ นอกจากนี้ควรให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิตเพื่อนำไปพัฒนาผลผลิตต่างๆ แก่เกษตรกรมากยิ่งขึ้น

The objectives of this research were to study affects on price which were cost and return on growing onions of farmers in Maewang district, Chiang Mai in the crop year 2003/04, to compare cost and return after the launching of the Thai-Chinese Free Trade Area and to find out problems facing the farmers. The data on cost and return on growing onions was collected from the members of Maewang Onion Grower Cooperatives, Ltd. and analyzed by using the SPSS for Windows with the use of frequency, percentage, average, standard deviation and t-test

The results indicated that before the launching of the Thai-Chinese Free Trade Area the farmers in Maewang District, Chiang Mai had an average production cost of 15,885.73 baht/rai, 4.24 baht/kg; An average variable cost of 9,278.34 baht/rai, 2.47 baht/kg; and an average fixed cost of 6,607.39 baht/rai, 1.76 baht/kg. After the launching of the Thai-Chinese Free Trade Area the farmers in Maewang district, Chiang Mai had an average production cost of 17,913.04 baht/rai, 2.96 baht/kg; an average variable cost of 11,050.76 baht/rai, 1.73 baht/kg; and average fixed cost of 6,862.28 baht/rai, 1.23 baht/kg.

It was found that before the launching of the Thai-Chinese Free Trade Area, an average onion production of the farmers in Maewang district, Chiang Mai was 3,749.27 kg/rai; an average price of 7.80 baht/kg; an average income of 29,244.33 baht/rai; an average selling expenses of 123.73 baht/rai; and an average net profit of 13,234.87 baht/rai, 3.53 baht/kg. After the launching of the Thai-Chinese Free Trade Area, the farmers in Maewang district, Chiang Mai had an average onion production of 5,374.54 kg/rai; an average price of 3.58 baht/kg; an average income of 19,240.86 baht/rai; an average selling expenses of 544.00 baht/rai; and an average net profit, 783.82 baht/rai, 0.15 baht/kg.

The common problems of the farmers in Maewang district, Chiang Mai were high production cost, low price of products, labor shortage, excessive supplies, capital shortage, and a low seed germination rate. To solve these problems, concerned government agencies should play better roles in marketing, find markets for the products, put the price guarantee system into use, get rid of illegal introduction of seeds, and disseminate knowledge of technology to farmers.